El Cul del Pou | Mar Ranot | Actualitzat el 08/03/2023 a les 17:26

Elogi del rovell

Fa 700 anys fou fundada aquí
mateix la Confraria de Sta.Llúcia
i St.Tomàs, predecessora del
Gremi de la construcció de
Manresa i Comarques, el dia 27
de febrer de l'any 1323

Què seria de la tardor sense el marró vermellós del rovell de les fagedes? El rovell impregna d'una tendra nostàlgia l'argila de les teulades, les reixes dels patis abandonats i plens d'herbassar, les baranes dels balcons tapiats, els esquelets de les cabines, les tapes d'embornal. La història de les ciutats i de les persones que les habiten són plenes de rovell. On no hi ha rovell, no hi ha vida. Les ciutats de vidre i acer inoxidable, per exemple. D'altra banda, el rovell protegeix del rovell. No es pot fer més malbé allò que el temps i la humitat han erosionat. Què seria de Manresa sense el rovell, que li confereix caràcter i personalitat? Probablement sigui la ciutat més rovellada de Catalunya. Per això ara ha estat tan oportú que, a iniciativa del gremi de paletes, un dels més antics de la ciutat i l'únic que es manté, s'hagi erigit una escultura que, construïda amb pedra i ferro rovellat, amb només dos dies n'ha tingut prou per tacar de rovell l'empedrat que li serveix de base, fent bona la dita que sempre plou rovell sobre rovell.